

แบบฝึกเสริมทักษะการบรรเลงมาริมบาแบบสี่ไม้
ด้วยวิธีผสมผสานสำหรับนักศึกษาเอกเครื่องกระทบ
ระดับอุดมศึกษา

The Mixed Methods Exercises for the
Four Mallet Marimba Techniques for
Undergraduate Students

กันตพงศ์ รักบ้านเกิด¹

Kantapong Rakbankerd

ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์²

Sakchai Hirunrux

¹ นักศึกษาหลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาดุริยางคศึกษา คณะดุริยางคศาสตร์

มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Master of Music Program, Faculty of Music,

Bangkok Thonburi University

(E-mail: kantapongr@gmail.com)

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., สาขาวิชาดุริยางคศึกษา

คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Assistant Professor, Faculty of Music,

Bangkok Thonburi University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพแบบฝึกเสริมทักษะการบรรเลงมาริมบาแบบสี่ไม้ด้วยวิธีผสมผสานสำหรับนักศึกษาเอกเครื่องกระทบระดับอุดมศึกษา 2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ใช้แบบฝึกเสริมทักษะการบรรเลงมาริมบาแบบสี่ไม้ด้วยวิธีผสมผสานสำหรับนักศึกษาเอกเครื่องกระทบระดับอุดมศึกษา ด้วยกระบวนการวิจัยเชิงทดลองแบบ A/B Design แล้วจึงทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยได้ทำการทดลองกับนักศึกษาระดับปริญญาตรีเอกเครื่องกระทบ ชั้นปีที่ 2 และ 3 สาขาวิชาดนตรีตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี จำนวน 8 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โดยใช้ระยะเวลาการทดลองทั้งหมด 10 สัปดาห์ สามารถสรุปผลการทดลองได้ดังนี้

1. ผลจากการประเมินด้วยแบบประเมินทักษะการบรรเลงโดยผู้วิจัยและผู้สอน และผลจากการสังเกตโดยผู้วิจัยพบว่ากลุ่มทดลองมีพัฒนาการทางด้านทักษะการบรรเลงมาริมบาแบบสี่ไม้ให้เห็นได้ชัด โดยพัฒนาการเกิดจากการฝึกซ้อมด้วยวิธีผสมผสาน อันได้แก่การฝึกซ้อมด้วยวิธีการตีบนมาริมบาและการตีบนพื้น ในขณะที่ไม่มีเครื่องดนตรีใช้ในการฝึกซ้อม

2. ผลจากการสัมภาษณ์โดยผู้วิจัย พบว่ากลุ่มทดลองมีความพึงพอใจต่อวิธีการฝึกซ้อมทักษะการบรรเลงมาริมบาแบบสี่ไม้ด้วยวิธีการผสมผสาน โดยได้ให้ความเห็นว่าวิธีการซ้อมบนมาริมบาช่วยให้เข้าใจหลักการปฏิบัติที่ถูกต้อง ส่วนวิธีการตีบนพื้นช่วยเสริมสร้างความแข็งแรงของข้อมือและช่วยให้เข้าใจวิธีการเคลื่อนไหวข้อมือที่ถูกต้อง เมื่อนำวิธีการฝึกซ้อมทั้งสองวิธีเข้ามาผสมผสานทำให้เกิดเป็นกระบวนการฝึกซ้อมที่มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ทักษะการบรรเลงมาริมบาแบบสี่ไม้มีพัฒนาการในทิศทางที่ดีขึ้น

คำสำคัญ: การศึกษาดนตรี, มาริมบา, ดนตรีปฏิบัติ, อุดมศึกษา

Abstract

The objectives of this research were to study of efficiency of the exercises and to study of attitude of the experimental group. This research was conducted as an experimental research design (A/B Design) with summarized data through the qualitative research method. The experimental group consist of eight undergraduate students who are currently studying percussion as a major instrument at The Faculty of Humanities and Social Science, Udon Thani Rajabhat University. The group experiment was carried out in the second semester of the 2018 academic year, which lasted for a length of 10 weeks. The results were as follows:

1. The result of the assessments formed by the researcher, instructor, with observations by the researcher: The mixed methods aided the experimental group to improve their Four Mallet Marimba Playing techniques, by the mixed methods of practicing on the marimba and practicing on the floor.

2. The result of the interview by the researcher: The experimental group was satisfied with the mixed methods. By practicing on the Four Mallet Marimba Method, it was a great way to understand The Four Mallet Marimba Method Playing correctly. By applying The Four Mallet Marimba Techniques on the floor, it was a productive way to improve the wrists strength. The mixed methods were an effective training process to practice The Four Mallet Marimba Practicing, which made the experimental group's development in The Four Mallet Marimba Playing improve.

Keywords: Music Education, Marimba, Music Performance, Undergraduate

ปีที่ 12 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม-ธันวาคม 2563

บทนำ

ปัจจุบันการเรียนการสอนวิชาเครื่องกระทบระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย มีการเรียนการสอนมากขึ้น โดยเฉพาะในเครื่องดนตรีมาริมบา (Marimba) จากเดิมที่ใช้การบรรเลงสองไม้ถูกพัฒนาเป็นแบบสี่ไม้มีบทบาททั้งในด้านการบรรเลงรวมวง กลุ่มเครื่องกระทบ วงดุริยางค์เครื่องลม และการบรรเลงเดี่ยว ทำให้นักศึกษาต้องใช้เวลาในการฝึกซ้อมทักษะการบรรเลงมาริมบา แต่ในสถานการณ์จริงการฝึกซ้อมมาริมบาไม่สามารถทำได้โดยสะดวกและมีประสิทธิภาพ เนื่องจากมาริมบาเป็นเครื่องดนตรีที่มีขนาดใหญ่และราคาสูง จึงทำให้นักศึกษาไม่สามารถซื้อเป็นของตนเองได้ อีกทั้งมหาวิทยาลัยมีมาริมบาไม่เพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา ยังรวมไปถึงเวลาทำการห้องซ้อมหลังเลิกเรียนมีอย่างจำกัด เป็นสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาไม่สามารถจัดเวลาการฝึกซ้อมมาริมบาได้อย่างเพียงพอต่อความต้องการ

แนวความคิดการฝึกซ้อมด้วยวิธีการตีบนพื้นแทนมาริมบาเกิดจากประสบการณ์ตรงของผู้วิจัยที่เคยประสบปัญหาในการจัดการเวลาฝึกซ้อมมาริมบา จึงได้เริ่มทำการทดลองแนวทางการฝึกซ้อมที่สามารถพัฒนาและรักษาความแข็งแรงของข้อมือได้ โดยที่ไม่จำเป็นต้องฝึกซ้อมบนมาริมบาเพียงอย่างเดียว สอดคล้องกันกับแนวความคิดการฝึกซ้อมในกรณีที่ไม่มีเครื่องดนตรีที่ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พร้อมกับได้ข้อคิดเห็น ดังนี้

อาจารย์สอนเอกวิชาเครื่องกระทบในระดับอุดมศึกษาจำนวน 3 ท่าน ได้แก่

1. อาจารย์ยิทธิพันธ์ ปริมาณาคินทร์

สาขาวิชาดนตรีตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

2. อาจารย์ ดร.วรรณภา ญาณวุฒิ

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

3. อาจารย์ธนสิทธิ์ ศิริพานิชวัฒนา

สถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา

จากการสัมภาษณ์จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านสามารถสรุปความคิดเห็นได้ว่าการฝึกซ้อมทักษะการบรรเลงมาริมบาแบบสี่ไม้ด้วยการตีพื้นสามารถใช้เพื่อทำการฝึกซ้อมทักษะการเคลื่อนไหวข้อมือได้ดี แต่ไม่สามารถใช้เพื่อฝึกทักษะการบรรเลงมาริมบาได้ทั้งหมด โดยผู้ฝึกซ้อมจะต้องเข้าใจวัตถุประสงค์ของวิธีฝึกซ้อมทั้งการตีบนมาริมบาและการตีบนพื้น ว่าแต่ละวิธีการต้องการฝึกเพื่อพัฒนาทักษะทางด้านใดและมีข้อดีข้อเสียอย่างไร แล้วจึงนำไปประยุกต์ใช้ในการออกแบบตารางการฝึกซ้อมของตนเองเพื่อให้การฝึกซ้อมมาริมบามีประสิทธิภาพมากที่สุด

ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นถึงปัญหาดังกล่าวจึงได้ทำการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการบรรเลงมาริมบาแบบสี่ไม้ด้วยวิธีผสมผสานสำหรับนักศึกษาเอกเครื่องกระทบระดับอุดมศึกษา ที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างพัฒนาการความแข็งแรงและคล่องแคล่วของข้อมือเป็นสำคัญ สามารถใช้ฝึกซ้อมเพื่อพัฒนาทักษะทางกายภาพได้ในกรณีที่ไม่มีมาริมบาในการฝึกซ้อมได้จริง โดยใช้การฝึกซ้อมด้วยการตีบนพื้นแทนการตีบนมาริมบา

วัตถุประสงค์และสมมุติฐานของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพและความคิดเห็นของผู้ใช้แบบฝึกเสริมทักษะการบรรเลงมาริมบาแบบสี่ไม้ด้วยวิธีผสมผสานสำหรับนักศึกษาเอกเครื่องกระทบระดับอุดมศึกษา โดยผู้วิจัยได้ตั้งสมมุติฐานที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ

1. แบบฝึกเสริมทักษะการบรรเลงมาริมบาแบบสี่ไม้ด้วยวิธีผสมผสานสำหรับนักศึกษาเอกเครื่องกระทบระดับอุดมศึกษาสามารถช่วยพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวข้อมือและวิธีการตีแบบสี่ไม้บนมาริมบาได้
2. กลุ่มทดลองมีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการบรรเลงมาริมบาแบบสี่ไม้ด้วยวิธีผสมผสานสำหรับนักศึกษาเอกเครื่องกระทบระดับอุดมศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แบบฝึกเสริมทักษะการบรรเลงมาริมบาแบบสี่ไม้ด้วยวิธีผสมผสานสำหรับนักศึกษาเอกเครื่องกระทบระดับอุดมศึกษาที่ใช้ฝึกซ้อมเพื่อเสริมสร้างพัฒนาการในกรณีไม่มีเครื่องดนตรีได้จริง
2. ได้ทราบถึงทัศนคติของนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการบรรเลงมาริมบาแบบสี่ไม้ด้วยวิธีผสมผสานสำหรับนักศึกษาเอกเครื่องกระทบระดับอุดมศึกษาเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนางานวิจัยต่อไปในอนาคต

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยที่ครอบคลุมทักษะการบรรเลงมาริมบาแบบสี่ชิ้นพื้นฐานโดยแบ่งเป็น 2 หัวข้อ ได้แก่

1. วิธีการจับแบบสี่ไม้สำหรับการบรรเลงมาริมบา
 - 1.1 การจับไม้แบบเทรดิชันแนล-ครอสกริป (Traditional Cross-Grip)
2. เทคนิคพื้นฐานการบรรเลงสี่ไม้สำหรับมาริมบา
 - 2.1 ซิงเกิลอินดีเพ็นเดนตส์โตรค (Single Independent Stroke)
 - 2.2 ซิงเกิลอัลเทอร์เนตติ้งสโตรค (Single Alternating Stroke)
 - 2.3 ดับเบิลเวอร์ติคอลลสโตรค (Double Vertical Stroke)
 - 2.4 ดับเบิลเลตเทอรัลลสโตรค (Double Lateral Stroke)

ข้อตกลงเบื้องต้น

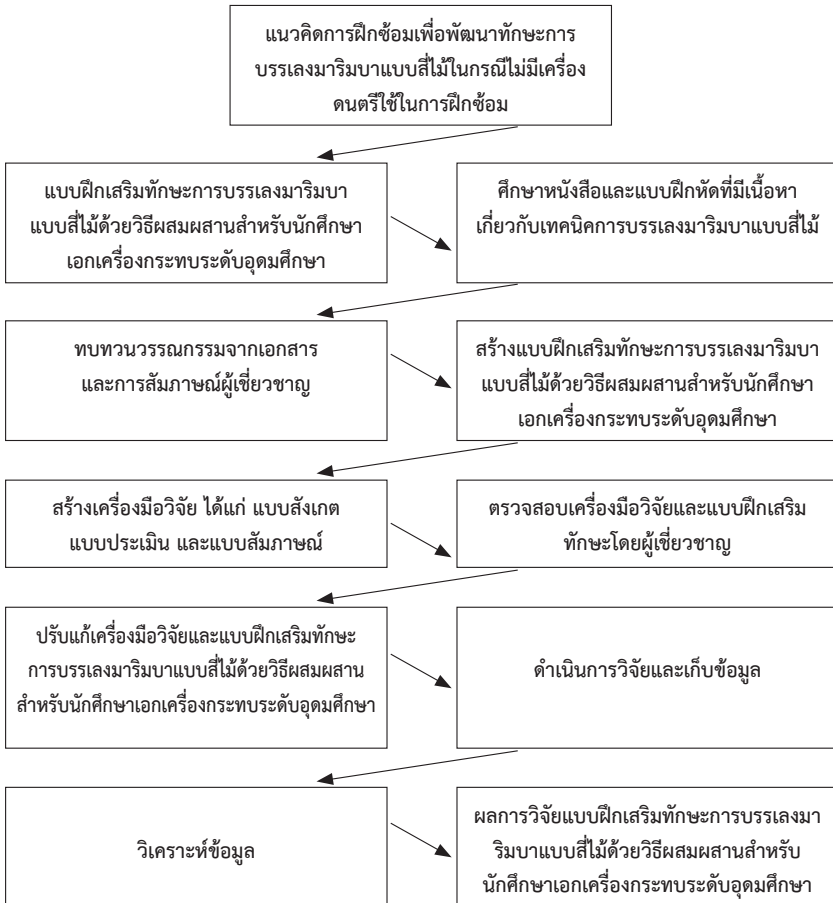
การวิจัยครั้งนี้กำหนดกลุ่มทดลองเพียงกลุ่มเดียวไม่มีกลุ่มเปรียบเทียบ ทำการวิจัยกับนักศึกษาระดับปริญญาตรีเอกเครื่องกระทบ ชั้นปีที่ 2 และ 3 สาขาวิชาดนตรีตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี จำนวน 8 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ในการวิจัยครั้งนี้ไม่มีการกำหนดการวิธีการจับแบบสี่ไม้ ชิ้นคู่หรือความกว้างของหัวไม้ทั้งสอง อัตราความเร็วของจังหวะ

ที่ทำการปฏิบัติ โดยแบบฝึกเสริมทักษะนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการฝึกซ้อม เพื่อพัฒนาความแข็งแรงและความคล่องแคล่วของข้อมือ เวลาที่ใช้ในการเรียนทั้งหมด 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 60 นาที

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบฝึกเสริมทักษะ หมายถึง แบบฝึกที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเพื่อใช้พัฒนาทักษะการบรรเลงสีไม้บนมาริมบา โดยเน้นเรื่องพัฒนาการความคล่องแคล่วของข้อมือเป็นสำคัญ
2. ทักษะการบรรเลง หมายถึง ความสามารถในการเคลื่อนไหวก้อนมือและท่อนแขนช่วงล่างเพื่อใช้ในการตีมาริมบาอย่างคล่องแคล่ว
3. สีไม้ หมายถึง รูปแบบวิธีการจับไม้มาริมบา 1 คู่ในฝ่ามือแต่ละข้างเพื่อทำให้เกิดหลากหลายมากขึ้น ทั้งในด้านเสียงประสานและความคล่องตัว
4. ผสมผสาน หมายถึง การฝึกซ้อมเทคนิคมาริมบาด้วยวิธีการตีบนมาริมบาและวิธีการตีบนพื้น
5. วิธีการตีบนพื้น หมายถึง วิธีการฝึกซ้อมการตีมาริมบาแบบสีไม้ด้วยการตีบนพื้นทดแทนการตีบนมาริมบาในกรณีที่ไม่มีเครื่องดนตรีใช้ในการฝึกซ้อมโดยปูพรมหรือวัสดุอื่นที่อ่อนนุ่มบนพื้น

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเพียงกลุ่มเดียวไม่มีกลุ่มเปรียบเทียบ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงทดลองแบบ A/B Design ซึ่งมีความเหมาะสมกับงานวิจัยเชิงทดลองที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับรายละเอียดเฉพาะทางและกลุ่มประชากร

จำนวนน้อย (Creswell, 2005) การเก็บข้อมูลประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่ ส่วน A ทำการฝึกซ้อมด้วยการตีบนมาริมบาเพียงอย่างเดียว ส่วน B ทำการฝึกซ้อมทั้งการตีบนพื้นและบนมาริมบา จากนั้นเก็บข้อมูลด้วยการสังเกต ประเมินพฤติกรรม และสัมภาษณ์กลุ่มทดลอง

การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ

ผู้วิจัยได้ออกแบบการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการบรรเลงมาริมบาแบบสี่ไม้เป็นสำคัญ และเป็นแนวทางในการฝึกซ้อมเพื่อพัฒนาความแข็งแรงของข้อมือในกรณีที่ไม่มีมาริมบา แบบฝึกเสริมทักษะถูกออกแบบให้มีเนื้อหาครอบคลุมทักษะการบรรเลงพื้นฐานและให้ความเข้าใจง่ายต่อผู้นำไปใช้หรือกลุ่มทดลอง โดยผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากหนังสือและแบบฝึกหัดที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเทคนิคการบรรเลงมาริมบาแบบสี่ไม้ดังนี้

1. Method of Movement for Marimba with 590 Exercises by Leigh Howard Stevens (Stevens, 2000)
2. 4 Mallet Exercises by Garwood Whaley (Whaley, 1994)
3. Developing Four Mallet Technique by Marj Holmgren (Holmgren, 1978)
4. Teaching Percussion by Gary D. Cook (Cook, 1997)
5. Permutations For the Advanced Marimbist by Kevin Bobo (Bobo, 2007)

เมื่อทำการศึกษาหนังสือและแบบฝึกหัดเสร็จสิ้นผู้วิจัยได้ทำการสรุปแนวทางในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะที่มีความเหมาะสมกับกลุ่มทดลองหรือผู้ที่กำลังเริ่มฝึกซ้อมมาริมบา

วิธีการทดลอง

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาการทดลองทั้งหมด 10 สัปดาห์ โดยได้แบ่งระยะเวลาเป็น 4 ช่วงได้แก่

- ช่วงที่ 1 (A1) การฝึกซ้อมแบบฝึกเสริมทักษะบนมารimbaเป็นหลักในสัปดาห์ที่ 1 และ 2
- ช่วงที่ 2 (B1) การฝึกซ้อมแบบฝึกเสริมทักษะบนมารimbaและเสริมด้วยการฝึกซ้อมด้วยการตีบนพื้นในสัปดาห์ที่ 3 และ 4
- ช่วงที่ 3 (A1) การฝึกซ้อมแบบฝึกเสริมทักษะบนมารimbaเป็นหลักในสัปดาห์ที่ 5 และ 6
- ช่วงที่ 4 (B1) การฝึกซ้อมแบบฝึกเสริมทักษะบนมารimbaและเสริมด้วยการฝึกซ้อมด้วยการตีบนพื้นในสัปดาห์ที่ 7, 8 และ 9

สัปดาห์ที่ 10 ช่วงการเก็บข้อมูลและวัดผลของการทดลองครั้งสุดท้าย

ตัวอย่างแผนการทดลอง

สัปดาห์ที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
วิธีการฝึกซ้อม	A		B		A		B		-	
การเก็บข้อมูล	-	-	ครั้งที่ 1 (A1)	-	ครั้งที่ 2 (B1)	-	ครั้งที่ 1 (A2)	-	-	ครั้งที่ 2 (B2)

การฝึกซ้อมแบบ A หมายถึงการฝึกซ้อมกับเครื่องดนตรี

การฝึกซ้อมแบบ B หมายถึงการฝึกซ้อมกับเครื่องดนตรีผสมกับการฝึกซ้อมแบบผสมผสาน

การเก็บข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ และการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเลือกใช้การเก็บข้อมูลด้วยระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยแบบประเมินทักษะโดยผู้วิจัยและอาจารย์ผู้สอน การสังเกตจากวิดีโอที่บันทึกการบันทึกไว้โดยผู้วิจัย และการสัมภาษณ์โดยผู้วิจัยในช่วงระยะทดลองสัปดาห์ที่ 3, 5, 7 และ 10 โดยมีรายละเอียดของเครื่องมือที่ใช้ดังนี้

1. แบบประเมินทักษะการบรรเลงสีไม้สำหรับมารimba
2. แบบบันทึกการสังเกตการปฏิบัติจากวิดีโอ
3. แบบบันทึกการสัมภาษณ์

การวิจัยครั้งนี้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินทักษะโดยมีอาจารย์ผู้สอนและผู้วิจัยเป็นผู้ประเมินตามระยะเวลาที่ได้กำหนดในระยยะทดลอง ส่วนการสังเกต

ผู้วิจัยจะทำการบันทึกการสังเกตจากวิดีโอที่ทำการบันทึก และแบบสัมภาษณ์ นักศึกษาผู้วิจัยทำหน้าที่สัมภาษณ์ด้วยตนเอง จากนั้นนำข้อมูลจากทั้งสามเครื่องมือ มาทำการเรียบเรียงและวิเคราะห์ข้อมูลตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการพรรณนา

สรุปผล

ผลจากแบบประเมินทักษะโดยผู้วิจัยและผู้สอนในช่วงระยะทดลองแบบฝึกเสริมทักษะการบรรเลงมาริมบาแบบสี่ไม้ด้วยวิธีผสมผสานสำหรับนักศึกษาเอกเครื่องกระทบระดับอุดมศึกษา

จากการประเมินผลด้วยแบบประเมินทักษะการบรรเลงทั้งแบบทำการตีบนมาริมบาและทำการตีบนพื้น โดยผู้วิจัยกับผู้สอนเป็นผู้ทำการประเมินจากวิดีโอที่ได้บันทึกกับกลุ่มทดลองทั้งหมด 8 คน พบว่ากลุ่มทดลองสามารถทำการบรรเลงมาริมบาแบบสี่ไม้ได้ดีขึ้นสอดคล้องกับระดับความยากของแบบฝึกที่กำหนด ซึ่งผู้เข้าร่วมการทดลองแต่ละคนมีระดับความสามารถที่แตกต่างกันทั้งในเรื่องความแข็งแรงของข้อมือ ระยะเวลาที่ใช้ในการทำความเข้าใจวิธีการตี และความเข้าใจการบรรเลงมาริมบาอย่างมีคุณภาพ ทำให้ผลที่เกิดจากการปฏิบัติแบบฝึกเสริมทักษะมีความแตกต่างกันโดยเฉพาะในส่วนของการละเอียดวิธีการบรรเลงของแต่ละบุคคล ภาพรวมของพัฒนาการทางด้านความคล่องแคล่วในการปฏิบัติทักษะการบรรเลงมาริมบาแบบสี่ไม้ขั้นพื้นฐานสามารถทำได้ดี ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการฝึกซ้อมด้วยวิธีผสมผสานทั้งการตีบนมาริมบาและบนพื้นควบคู่กัน ส่งผลให้กลุ่มทดลองมีพัฒนาการทางด้านทักษะการบรรเลงมาริมบาแบบสี่ไม้ดีขึ้นในระยะเวลา 10 สัปดาห์

ผลจากการสังเกตโดยผู้วิจัยในช่วงระยะทดลองแบบฝึกเสริมทักษะการบรรเลงมาริมบาแบบสี่ไม้ด้วยวิธีผสมผสานสำหรับนักศึกษาเอกเครื่องกระทบระดับอุดมศึกษา

จากการสังเกตโดยผู้วิจัยจากกลุ่มทดลองทั้งหมด 8 คน พบว่ากลุ่มทดลองมีพัฒนาการทางด้านทักษะการบรรเลงมาริมบาแบบสี่ไม้ดีขึ้นตามลำดับ โดยมีพัฒนาทางด้านทักษะทางกายภาพที่ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัดทั้งในเรื่องการเคลื่อนไหวข้อมือได้

อย่างคล่องแคล่ว การเลือกใช้น้ำหนักการตีสำหรับวิธีการตีบนพื้นและมาริมบา รวมถึงความเข้าใจภาพรวมของการบรรเลงมาริมบาที่มีคุณภาพ

พัฒนาการทางด้านทักษะทางกายภาพของกลุ่มทดลองเกิดจากการฝึกซ้อมด้วยวิธีการตีบนพื้น โดยสังเกตได้จากการตีบนพื้นมีความมั่นใจและสามารถปฏิบัติได้คล่องแคล่วมากกว่าการตีบนมาริมบา ซึ่งเกิดจากการที่กลุ่มทดลองได้ทำการฝึกซ้อมด้วยวิธีการตีบนพื้นเพื่อใช้เสริมการฝึกซ้อมบนมาริมบาอย่างสม่ำเสมอ ทำให้พัฒนาการทางด้านทักษะการบรรเลงมาริมบาแบบสี่ไม้เป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น สามารถควบคุมการเคลื่อนไหวข้อมือที่มีความหลากหลายและรวดเร็วได้เป็นอย่างดี ในส่วนทักษะการสร้างเสียงบนมาริมบา มีพัฒนาการไม่เด่นชัดมากนัก ซึ่งต้องอาศัยระยะเวลาในการฝึกซ้อมและเรียนรู้จากประสบการณ์มากขึ้น การฝึกซ้อมด้วยวิธีการตีบนพื้นสามารถใช้เพื่อพัฒนาทักษะทางกายภาพให้กับกลุ่มทดลองได้ดี ส่งผลให้ทักษะการบรรเลงมาริมบาแบบสี่ไม้โดยภาพรวมดีขึ้นในระยะเวลา 10 สัปดาห์

ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่าการฝึกซ้อมด้วยวิธีผสมผสานทั้งการตีบนมาริมบาและบนพื้นช่วยให้กลุ่มทดลองมีพัฒนาการทางด้านทักษะการบรรเลงมาริมบาแบบสี่ไม้ที่ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด โดยสามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่างการทำมาริมบาและบนพื้นได้ดี ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจหลักการปฏิบัติที่ถูกต้อง รวมถึงประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะและวิธีการฝึกซ้อมแบบผสมผสาน

ผลจากการสัมภาษณ์โดยผู้วิจัยในช่วงระยะทดลองแบบฝึกเสริมทักษะการบรรเลงมาริมบาแบบสี่ไม้ด้วยวิธีผสมผสานสำหรับนักศึกษาเอกเครื่องกระทบระดับอุดมศึกษา

การสัมภาษณ์โดยผู้วิจัยกับกลุ่มทดลองทั้งหมด 8 คน พบว่ากลุ่มทดลองให้ความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่า การฝึกซ้อมด้วยวิธีการตีบนพื้นสามารถเสริมสร้างพัฒนาการทักษะการบรรเลงมาริมบาแบบสี่ไม้ได้จริง โดยเฉพาะพัฒนาการด้านความแข็งแรงและคล่องแคล่วของข้อมือ

กลุ่มทดลองได้ให้ความเห็นต่อการฝึกซ้อมด้วยวิธีการตีบนพื้นว่า สามารถทำให้เรียนรู้วิธีการตีมาริมบาแบบสี่ไม้ได้ง่ายกว่าการตีบนมาริมบา เพราะขณะทำการ

ฝึกซ้อมด้วยวิธีการตีบนพื้นจะไม่มี ความกังวลเรื่อง การตีบนตำแหน่งที่ถูกต้อง ส่งผลให้ทำการฝึกซ้อมได้อย่างมีความสุขสบายใจ และทำให้สามารถใช้สมาธิในการฝึกซ้อม มุ่งเน้นไปที่วิธีการเคลื่อนไหวข้อมือเพียงอย่างเดียว จึงทำให้กลุ่มทดลองมีพัฒนาการ ทางด้านทักษะการบรรเลงที่ดีขึ้นอย่างชัดเจน

การฝึกซ้อมด้วยการตีบนพื้นสามารถใช้ฝึกซ้อมได้ทุกสถานที่ทุกเวลา เพียงแค่มีไม้มาริมบาจำนวนสองคู่ก็สามารถทำการฝึกซ้อมได้ อีกทั้งเสียงที่เกิดขึ้น จากการตีบนพื้นไม่มีความดังมากเกินไปจนรบกวนผู้อื่น ซึ่งถือเป็นข้อดีของการซ้อม ด้วยวิธีการตีบนพื้นที่สามารถช่วยให้กลุ่มทดลองสามารถทำการฝึกซ้อมได้ทุกสถานที่ ทุกเวลา ทำให้มีเวลาการฝึกซ้อมเพื่อพัฒนาทักษะที่มากขึ้น โดยไม่จำเป็นต้องใช้การ ฝึกซ้อมด้วยวิธีการตีบนมาริมบาที่มหาวิทยาลัยเพียงอย่างเดียวเท่านั้น

การฝึกซ้อมด้วยวิธีการตีบนพื้นสามารถช่วยพัฒนาความแข็งแรงของข้อมือ และพื้นฐานวิธีการตีด้วยการเคลื่อนไหวข้อมือที่มีหลากหลายรูปแบบ เช่น การหมุน ข้อมือ การยกข้อมือ การบิดข้อมือ เป็นต้น ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญในการบรรเลงมาริมบาแบบสี่ไม้ ส่วนเรื่องคุณภาพเสียงจำเป็นต้องฝึกซ้อมบนมาริมบาเท่านั้น การจัดการฝึกซ้อมจะต้องออกแบบสัดส่วนการฝึกซ้อมทั้งสองรูปแบบให้มีความเหมาะสม และไม่ควรฝึกซ้อมด้วยวิธีการตีบนพื้นมากเกินไป เนื่องจากอาจทำให้ มีความเข้าใจหลักการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งส่งผลต่อการบรรเลงมาริมบาแบบสี่ไม้ที่ คุณภาพ

ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่าการฝึกซ้อมด้วยวิธีการตีบนพื้นช่วยส่งเสริม พัฒนาการทางด้านทักษะการเคลื่อนไหวข้อมือได้เป็นอย่างดี เมื่อทำการฝึกซ้อมทั้งวิธี การตีบนพื้นและบนมาริมบาควบคู่กันในส่วนที่เหมาะสมทำให้เกิดกระบวนการฝึก ซ้อมที่มีประสิทธิภาพ การตีบนพื้นจึงเป็นวิธีการฝึกซ้อมเพื่อให้ข้อมือเคลื่อนไหวได้ อย่างมีความสุขสบายใจ เมื่อทำการตีบนมาริมบาจะสามารถเรียนรู้วิธีการบรรเลงมาริมบา แบบสี่ไม้ได้อย่างมีความสุข การฝึกซ้อมด้วยวิธีผสมผสานทำให้กลุ่มทดลองสามารถ จัดการเวลาการฝึกซ้อมที่มีอย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลเห็นเกิดการพัฒนา ทักษะการบรรเลงมาริมบาแบบสี่ไม้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่องในระยะเวลา 10 สัปดาห์

ภาพประกอบที่ 1 ตัวอย่างแบบฝึกที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้

ภาพประกอบที่ 2 การฝึกซ้อมด้วยวิธีการตีบนมาริมบา

ภาพประกอบที่ 3 การฝึกซ้อมด้วยวิธีการตีบนบนพื้น

อภิปรายผล

แบบฝึกเสริมทักษะการบรรเลงมาริมบาแบบสี่ไม้ด้วยวิธีผสมผสานสำหรับนักศึกษาเอกเครื่องกระทบระดับอุดมศึกษาสามารถช่วยพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวข้อมือและวิธีการตีมาริมบาแบบสี่ไม้

ข้อมูลที่ได้จากการทดลองครั้งนี้ได้แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกเสริมทักษะการบรรเลงมาริมบาแบบสี่ไม้ด้วยวิธีผสมผสานสำหรับนักศึกษาเอกเครื่องกระทบระดับอุดมศึกษา ช่วยทำให้กลุ่มทดลองมีพัฒนาการทางด้านทักษะการบรรเลงมาริมบาแบบสี่ไม้ดีขึ้นในระยะเวลา 10 สัปดาห์ ผลของพัฒนาการทางด้านทักษะเกิดจากการฝึกซ้อมด้วยวิธีการตีบนพื้นเพื่อเสริมสร้างความแข็งแรงของข้อมืออย่างเหมาะสม โดยไม่ฝึกซ้อมด้วยวิธีการตีบนพื้นมากเกินไปจนเกิดความเข้าใจหลักการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้อง สอดคล้องกับแนวคิดการฝึกซ้อมเทคนิคการบรรเลงมาริมบาแบบสี่ไม้โดยไม่อาศัยเครื่องดนตรีของอาจารย์ธนสิทธิ์ ศิริพานิชวัฒนา (ธนสิทธิ์ ศิริพานิชวัฒนา, 2561) กล่าวถึงการฝึกซ้อมด้วยวิธีการตีบนพื้นใช้เพื่อเสริมสร้างความแข็งแรงของข้อมือเท่านั้น ไม่สามารถใช้ฝึกซ้อมเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงมาริมบาได้ทั้งหมด การฝึกซ้อมแบบไม่ใช้เครื่องดนตรีมีหลากหลายรูปแบบและมีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน ผู้ฝึกซ้อมจะต้องเลือกใช้วิธีการฝึกซ้อมที่เหมาะสมกับตนเอง และต้องฝึกฝนทักษะการบรรเลงบนมาริมบาควบคู่กันอย่างสม่ำเสมอ

การฝึกซ้อมด้วยวิธีการตีบนพื้นช่วยเสริมสร้างพัฒนาการทางด้านทักษะการควบคุมข้อมือได้ดี เพราะสามารถทำการฝึกซ้อมด้วยวิธีการตีบนพื้นได้ทุกสถานที่ทุกเวลาและไม่มีเสียงที่ดังเกินไป ทำให้กลุ่มทดลองสามารถฝึกซ้อมได้มากขึ้นขณะอยู่ที่บ้านหรือหอพัก ไม่ต้องรอเวลาเพื่อทำการฝึกซ้อมบนมาริมบาที่มหาวิทยาลัยเพียงอย่างเดียว ส่งผลให้เกิดความเข้าใจวิธีการควบคุมข้อมือและไม่ทั้งสี่ขณะทำการบรรเลงบนมาริมบาได้ดี และมีพัฒนาการทางด้านทักษะการควบคุมข้อมือที่ดีขึ้นในระยะเวลาที่ 10 สัปดาห์ สอดคล้องกับแนวคิดการฝึกซ้อมเทคนิคการบรรเลงมาริมบาแบบสี่ไม้โดยไม่อาศัยเครื่องดนตรีของดร.วรรณภา ญาณวุฒิ (วรรณภา ญาณวุฒิ, 2561) ที่กล่าวถึงการฝึกซ้อมด้วยวิธีการบนตีพื้นทดแทนในกรณีที่ไม่มีเครื่องดนตรี

ใช้ในการฝึกซ้อม เป็นอีกหนึ่งแนวทางที่นักศึกษาเอกเครื่องกระทบควรนำไปประยุกต์ใช้กับการฝึกซ้อมบนมารimba เพราะนักศึกษาเอกเครื่องกระทบส่วนใหญ่มีเวลาฝึกซ้อมกับมาริมบาอย่างจำกัด เนื่องจากต้องฝึกซ้อมเครื่องดนตรีอื่นในกลุ่มเครื่องกระทบจำนวนมาก การเรียนรวมวง เวลาทำการของห้องซ้อมที่มีจำกัด จำนวนเครื่องดนตรีที่ไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา และมาริมบาเป็นเครื่องดนตรีที่มีราคาสูงไม่สามารถซื้อเป็นของส่วนตัวได้ โดยแนวทางการฝึกซ้อมควรทำการฝึกซ้อมบนมาริมบาอย่างเต็มที่ขณะที่อยู่มหาวิทยาลัย และเมื่อกลับบ้านหรือหอพักใช้วิธีการฝึกซ้อมด้วยการตีบนพื้นเพื่อเสริมสร้างความแข็งแรงของข้อมือ จะช่วยทำให้ผู้ฝึกซ้อมมีพัฒนาการทางด้านทักษะการบรรเลงมาริมบาแบบสืไม่อย่างต่อเนื่อง

การฝึกซ้อมด้วยวิธีการตีบนพื้นควบคู่กับการตีบนมาริมบาสามารถส่งเสริมพัฒนาการทักษะทางกายภาพได้ โดยอาจารย์ธิดิพันธ์ ปริมาณาคินทร์ (ธิดิพันธ์ ปริมาณาคินทร์, 2561) ได้กล่าวว่า การฝึกซ้อมด้วยวิธีการตีบนพื้นจะต้องระวังเรื่องการใช้น้ำหนักที่ทำการตีมากเป็นพิเศษ ไม่ควรใช้น้ำหนักการตีที่รุนแรงหรือดังมากเกินไป เพราะเมื่อทำการฝึกซ้อมบนมาริมบาจะเกิดความเคยชินกับน้ำหนักที่ใช้กับวิธีการตีบนพื้น ส่งผลเกิดความเสียหายต่อลิ้มมาริมบาและเสียงที่เกิดขึ้นจะมีความแข็งกระด้าง ซึ่งต้องทำความเข้าใจวิธีการตีและเลือกใช้น้ำหนักการตีที่มีความเหมาะสม ด้วยการไม่ทำการฝึกซ้อมด้วยวิธีการตีบนพื้นมากเกินไปและปรับวิธีการตีบนพื้นให้มีความคล้ายกันกับการตีบนมาริมบามากที่สุด

วิธีการฝึกซ้อมด้วยการตีบนพื้นเป็นหนึ่งในวิธีการที่ใช้เพื่อพัฒนาความแข็งแรงของข้อมือในกรณีที่ไม่สามารถฝึกซ้อมบนมาริมบาได้ เพราะการฝึกซ้อมด้วยวิธีการตีบนพื้นเป็นการเลียนแบบวิธีการตีบนมาริมบาแต่เปลี่ยนมาตีบนพื้นแทนสามารถช่วยแก้ปัญหาในการฝึกซ้อมได้ในระดับหนึ่งโดยที่ไม่เสียเวลาไปอย่างสูญเปล่า ซึ่งเป็นประโยชน์แก่กลุ่มทดลองที่ไม่มีมาริมบาเป็นของตนเอง อีกทั้งมีปัจจัยอื่นที่ทำให้การฝึกซ้อมบนมาริมบามีเวลาที่จำกัด เช่น ตารางเวลาการใช้ห้องซ้อมที่จำกัด จำนวนเครื่องที่มีไม่มากพอกับจำนวนนักศึกษา เป็นต้น

กลุ่มทดลองมีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการบรรเลงมาริมบาแบบสี่ไม้ด้วยวิธีผสมผสานสำหรับนักศึกษาเอกเครื่องกระทบระดับอุดมศึกษา

จากการสัมภาษณ์กลุ่มทดลองพบว่าผู้เข้าร่วมการทดลองทุกคนมีทัศนคติที่ดีต่อการฝึกซ้อมทักษะการบรรเลงมาริมบาแบบสี่ไม้ จากเดิมมีความคิดว่าไม่สามารถทำได้เพราะต้องจับไม้สองข้างต่อมือหนึ่งข้าง ซึ่งเป็นทักษะที่มีความยากและต้องอาศัยความแข็งแรงของข้อมือ แต่เมื่อได้เข้าร่วมการทดลองกลุ่มทดลองได้ให้ความคิดเห็นตรงกันว่าทักษะการบรรเลงมาริมบาแบบสี่ไม้ไม่ได้มีความยากเกินไป ทุกคนสามารถปฏิบัติได้ด้วยการฝึกซ้อมตามแบบฝึกที่กำหนดในแต่ละช่วงระยะทดลอง โดยเนื้อหาแบบฝึกได้กำหนดไม้ที่ใช้ได้อย่างชัดเจนทำให้สามารถปฏิบัติตามได้ง่าย อีกทั้งวิธีการฝึกซ้อมที่กำหนดในช่วงระยะทดลองทั้งการฝึกซ้อมบนมาริมบาเพียงอย่างเดียวและฝึกซ้อมบนมาริมบาควบคู่กับการตีบนพื้น ส่งผลให้พัฒนาการทางด้านทักษะเป็นอย่างดีต่อเนื่องและมีทิศทางที่ดีขึ้น ทำให้กลุ่มทดลองมีทัศนคติที่ดีต่อการฝึกซ้อมทักษะการบรรเลงมาริมบาแบบสี่ไม้ และส่งผลดีต่อการพัฒนาการศึกษาทักษะการบรรเลงมาริมบาและกลุ่มเครื่องกระทบในอนาคต

กลุ่มทดลองให้ความคิดเห็นว่าการฝึกซ้อมทักษะการบรรเลงมาริมบาแบบสี่ไม้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด จะต้องใช้การฝึกซ้อมทั้งวิธีการตีบนมาริมบาและบนพื้นควบคู่กันในส่วนที่มีความเหมาะสม โดยต้องไม่ใช้การฝึกซ้อมด้วยวิธีการตีบนพื้นมากเกินไป เพราะจะทำให้เกิดความเข้าใจวิธีการตีที่คาดเคลื่อนไปจากหลักการปฏิบัติที่ถูกต้องได้ การฝึกซ้อมทักษะการบรรเลงมาริมบาแบบสี่ไม้ด้วยวิธีการตีบนพื้นทำให้ข้อมือมีความแข็งแรงมากขึ้น ส่งผลให้สามารถควบคุมการบรรเลงบนมาริมบาและเครื่องดนตรีกลุ่มเครื่องกระทบเครื่องอื่นได้อย่างคล่องแคล่ว

ภาพรวมของแบบฝึกได้ออกแบบให้เนื้อหาและวิธีการเขียนโน้ตสามารถทำความเข้าใจได้ง่าย รวมถึงการจัดลำดับความยากง่ายอย่างเป็นระบบทำให้เกิดความเข้าใจได้เป็นอย่างดี ส่งผลให้ทำการฝึกซ้อมได้อย่างต่อเนื่องมากขึ้นโดยไม่ต้องวิตกกังวลมากเกินไป อีกทั้งการกำหนดวิธีการฝึกซ้อมในแต่ละช่วงระยะทดลองมีความสอดคล้องกับความยากง่ายของเนื้อหา ทำให้เมื่อทำการฝึกซ้อมสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาสาระและวิธีการตีที่เหมาะสมตามเนื้อหาของแบบฝึก

ทักษะการบรรเลงมาริมบาแบบสี่ไม้เป็นสิ่งใหม่ที่กลุ่มทดลองได้เรียนรู้ในช่วงระยะทดลองของการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งผลจากการสัมภาษณ์ได้แสดงให้เห็นได้ว่าความคิดเห็นและทัศนคติของกลุ่มทดลองที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการบรรเลงมาริมบาแบบสี่ไม้ด้วยวิธีผสมผสานเป็นในทิศทางที่ดี และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนหรือการประกอบอาชีพในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการทดลอง

1. ควรปรับปรุงแบบฝึกให้มีความน่าสนใจและทำให้ง่ายต่อความเข้าใจมากขึ้น ด้วยวิธีการจัดรูปแบบหน้ากระดาษและเพิ่มสัญลักษณ์ต่างๆ เพื่อให้ทำความเข้าใจได้รวดเร็วมากขึ้น สำหรับผู้ที่เริ่มฝึกในระดับเบื้องต้น
2. ในกระบวนการฝึกซ้อมและเนื้อหาของแบบฝึกที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ จำเป็นต้องใช้ผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญการบรรเลงมาริมบาเท่านั้น เนื่องจากทักษะการบรรเลงและรูปแบบการฝึกซ้อมมีรายละเอียดที่หลากหลาย ถ้าใช้ผู้สอนที่ไม่มีความเชี่ยวชาญจะทำให้เกิดข้อผิดพลาดได้
3. ควรกำหนดระยะเวลาการฝึกซ้อมของแต่ละวิธีการฝึกซ้อมให้ชัดเจน เช่น ทำการฝึกซ้อมด้วยการตีบนพื้น 20 นาที แล้วจึงทำการฝึกซ้อมบนมาริมบาต่ออีก 40 นาที ในการฝึกซ้อมแต่ละครั้ง เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรพัฒนาแบบฝึกที่สอดคล้องกับบทเพลงมาตรฐานที่ใช้ในการบรรเลงเดี่ยวมาริมบา โดยกำหนดบทเพลงขึ้นเป็นหลักแล้วจึงสร้างแบบฝึกที่ช่วยเสริมสร้างทักษะในการบรรเลงให้ดีขึ้น โดยใช้การฝึกซ้อมด้วยวิธีผสมผสาน
2. ควรพัฒนาแบบฝึกที่มีระดับความยากมากขึ้นและมุ่งเน้นพัฒนาทักษะรายหัวข้อเช่น การควบคุมระดับเสียงดังเบา การสร้างเสียงที่มีคุณภาพ เป็นต้น
3. ควรพัฒนาการสร้างบทเพลงสั้นๆ ที่สามารถใช้ฝึกซ้อมเพื่อเสริมทักษะและใช้บรรเลงเดี่ยวได้ โดยเน้นให้บทเพลงมีทำนอง จังหวะ และเสียงประสานที่สามารถใช้บรรเลงเดี่ยวให้ผู้ฟังทั่วไปทำความเข้าใจได้ง่าย

เอกสารอ้างอิง

- Bobo, K. (2007). *Permutations For the Advanced Marimbist*. New York: Keyboard Percussion Publications.
- Cook, G. (1997). *Teaching Percussion*. New York: Schirmer Books.
- Creswell, J. W. (2005). *Educational research: planning, conducting, and evaluating quantitative and qualitative research*. New Jersey: Merrill.
- Holmgren, M. (1978). *Developing Four Mallet Technique*. Northridge, California: Studio 4 Production.
- Stevens, L. H. (2000). *Method of Movement for Marimba with 590 Exercises*. New York: Keyboard Percussion Publications.
- Whaley, G. (1994). *4 Mallet Exercises*. Florida: Meredith Music Publications.

สัมภาษณ์

- ธนสิทธิ์ ศิริพานิชวัฒนา. (2561, 14 ธันวาคม). สัมภาษณ์. อาจารย์ประจำกลุ่มเครื่องกระทบ สถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา.
- จิตพันธ์ ปริมาณาคินทร์. (2561, 14 ตุลาคม). สัมภาษณ์. อาจารย์ประจำภาควิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
- วรรณภา ญาณวุฒิ. (2561, 3 พฤศจิกายน). สัมภาษณ์. อาจารย์ประจำสาขาวิชาเครื่องเป่าลมทองเหลืองและเครื่อง กระทบ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล